Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arbaʿah ha-ṭurim

Ṭur Even ha-ʿezer - hu ha-ṭur ha-4. me-arbaʿah ha-ṭurim

Yaʿaḳov ben Asher
רשא בב בקעי

Ṿin, 5573 = 1813

השמ יכרד

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8679

Visual Library

סדר הנט של ר"י מרגליות אשר נוהגין במדינות אלו אחריו וכל דבר שלקטתי משאר הפוסקים אכתוב על שמם:

כתב מהרי"ו סי' ס"ס בס' מסדר נטין ולא נטל רפות מרבותיו ומין אמו יודעין אם סוף עומתם ומוחזק בטיב נטין נראה דאפילו בדיעבד אינו נט וכל נטין מכתן מסולין אם דסרנים דקדוקים יש בנטין ולא בחנם תקנו הקדמונים מפום אדם לא יסדר נטין או חלילה אל"כ נטל רפות מעברת דגם וכ"ם אפי' נגרת אסארו בו כמה פעמים ועוד מעבר על חרם ר"ג מכאן ג' נפים א"כ נקר' עבריין ורמב ומהרי' מ' זה בורר המפוד על ערוות אסול לעדות אפס ולכן כל נטין מסדר אסולין אפי' בדיעבד וכ"כ אם סי' קכ"ח וכתב אם ואין לומר דדוקא לעדות או לדיינות המוב אקול אבל לא לסדר נטין אבדא זה סוי יותר מדיינות כיון דלדיך דקדוקים רבים: ומה שכתבו רבותי לתיר בדיעבד כמתקר לי איזה מיקרי דיעבד כיון דזה אינו עבר בעזיר על תקנת הקדמונים מתקנו אלא לסדר נטין רק מי מנטל רפות ומתרים מתכם מתפם ישיבים א"כ נרע מעפר דיעבד עכ"ל: וכתב ריב"ם ס"ם אם ס"ם ו"ל מעיד אמי מעיד רבותי סר"ן ורי"ף מתעולם לא סביתו לתת נט זולתי בנמיסם לפי מרוב מעוניין אלא נטין אינן מומחין ולא בקיאין בדקדוקי סנט עכ"ל וכ' רע"א על ר"מ אלו מנזר לאמר אסכנה אבל מי אלא יטול רפות מעבר"ר ישעיה מנטין ומהלילה יסיו אסולין וכ' אם ואם סנטין נעמו כתיקון ונסכבר לעם יסיו אסולין מעום אלא נטל רפות ומסריך אם בזה וכתב דסר"ם אלו לא חורם כסונן ועיין בתמו חרם"ם בכלל מ"ם אי' ו"ו וכתבתי אותן לעיל ס"ם ק"ך כ' בת"ם אי' דאל יתנו נט בע"ם מאחר דטרודין בגרכי אנת חייהו אעם לא ידקדקו כל אלוך בו: ו"ל מעבר"י מרגליות:

בתחילה יפקדל אבעל עדים ח כפרים ט ונדולים בחתימת זקן או בפנים ולא אי' קרובים לא לאים ולא לאמם ולא זה לזה ולא יאא עליהן אום קול ג מחמודים על הערוות ולא אחר עדיות אסולין לעדות: ונדול מ' כ' אנם אסומר לא יסא קרוב אמבי אמעיד קנת בחמולאין אותו אם ככתב לאמו ולאמם וכמדומ' אאין המולם נזהרין בכך ואם בחם מעבר"ל אסיס מדקדק אם סיו קרובים או קורבה בעול אפי' ריח קורבה כנון רביעי או כה"נ מלד התוקים וכן לא דלה לחתתים עד אליהו מנין אנט ואם סיה אעד דלא ידע לקרות אלמדין אותו וכן לא דלה לחתתים עד אסיס בעל אום ד כדאי לתיר אל"א לעלמא: וסיס מעבר אחר מדי' וקום' מהונני' ובמעת אדחק לא סיס מדקדק בחומר: עוד אם דלכתחלה לא יסיו אעדים ואסומר קרובים אל אדא: כתב בחדר מעבר"ם יאם דבוא אסיהראו אעדים אקו' בלבם אמא אנרו אל אחם מעבירם עכ"ל: וכ"כ מעבר"י מיי"ן ג' ראמו"ם ואפי' אסיו לדיקים נאורי' ויזכירם אדא אל זה: אלאתי כתוב בתיקון יאן ג' מעבר"ם כ"ל בכון אסיא אנבל אום אם אסומר בעד אכרו ובעד כל דבר אודם כתיב עכ"ל ועל"ל אסי' ק"ל מעאם אמוסנין אאידנא אלא אעדים מ עטלין אבר: וידעו אעדים מ לקרות ולהתום עוד ע"כ וז"ל ל"ל אדא ידאר לעדים ולאומר ולבעל מסו אי' לאמו ולאמם וכן אלא אנט אינכל לקרו' ולאנין מסו אי' אנט ויחקור אדא אחר אמות אבעל ואאמם ואחר אמות אביאן ולא אים לכן ג' אמות אחמת חולי אן אם יש לאם כיניאים אן אם אם כבנים אן לוים גם יחקור אם אין ד' ג' יוסף בן אמעון בעי' ויבי' אסום' אדיו ואסולמו' ואקלף אדול' לכתוב בו: ויאאל אדא לאומר בפני עדים ואבעל אם אדיו ואסקת אסדיו בתוכו ואקלף ואסולמום אן אלו: ויאמר אסומר אן: ולעיל אי' ק"ך בתאחר אם"ם אחר כלי כתיב': ואח"כ יאאל אדא לבעל ויאמר לו בלבון זה אלוני אם ג' אם אם לאוך ליתן נט לאמתך אם"ם ג"ם אם": ואבעל יאמר אן: ויאמר לו אדא נדרת אן אנטעת אום נדר אן אבנועם אן חרם אן קנין אן אום דבר בכם"ג אמכריחך ליתן נט ויאמר אבעל לא נדרתי ולא נאנעתי וכן לא דברתי אום דבר אעכריחני ליתן נט אלא אתן נט בדלון: ויאמר אדא אל אבעל אם נדרת אן נאנעת כחיר לך ואם אמת אדבר אבאנעם אן נדר יש לאתיר לו אאבנועם אן אמדר ואום לאתיר לו קודם אינוים לאומר לכתוב וכ"כ מעבר"ן וע"ל אי' קל"ד ובאוף אי' ו' ובאדר נטין דאם לא אתיר לו אנדר אן אבנועם א"ם מנודאת ובכר אאדכתי בזה לעיל אי' קל"ד: כת' בנאנאות מעבר"י בנדון דיון אבתקבר בנבונעם בנטנ ובעיין לא אלא אבנועם אבדי אינם מייב ליתן לא נט עד אלאתן לא אנם אמיאם ואבנעם אמין לו נגורו אבנים ואין מחידין נדר אן אבנועם אלא אנו א"כ נריכין אסיא אתיר לו כל אם אבאתעבד באותו אסטר קיאור בחחילות אלמנין אלא ילטרך לתת נט לעולם ונם לרוותא דמילתא יתירו לו אבנועם עכ"ל: וע"ם אי' ל"ן דבנט אבאומד לא אים אומל אם נדר אן נאנע אחר אכיאין אותו לאוליים רק אאלתי אותו אם נתנו בדלון וכן אאנאם לא אאלתי רק אם אתכלם בדלון אאחר אמחוייבת אנת לאתנדא אמנו עכ"ל: ואני כתבתי לעיל אי' קל"ד דאין כיאין אבאומד לנדא ע"מ נראאם דאין לבאול אם נאנע אן נדר אחר דמדינת אפי' אם נאנע אן נדר אנו ולא ינדא: ויאמר אדא לבעל ז אם דברת אבעולם אום דיבור אחיוק וינרוס לבעל אנט כנון אם אסרת אודעא על אנט אן אאמרת אלא ליתן נט בדלון אן כ"ב ויאמ' אבעל לא אסרתי אבעולם אן אמרתי אום דיבור אחיוק לנט זה ויאמ' לו אדא אם אמרת אבעולם אן דבר אמבטל אן אסרת אודעא אן אם אסיתי אום אבעולם אמבטל נט אן אחיק לו כל זה אתה נדיך לבטל בפני אעדי אלו אלא יאא כה לאותן דברים ובאותן אודעות ובאותן אבעולות אלא יאא אכל בטלין ואבטולין ויאמר אבעל אן כל אמעשים אבעיתי ודברתי אינרמו לבטל אנט אן לאחיק לו אכל יאים בטל ואבטול ובדלון ובכנאם אתנלה אפי אבעולם לכתוב אנט ולחותמו בן בדלון ובכנאם אתנלה ליתן אותו לנרם בו אתת אפתה ב' ג"ם ס"ם: ויאמר אדא לאומר ליתן בתתנם נאומר לבעל אדיו ואסקת ואקלף ואסולמום איאים אלו אדא לאומר אסומר: ובנזיתן זאב אי' קי"ח דס"ם אאמונים ואבעל אאמרנלין בו וע"ל אי' ק"ך ח בשיאם דבר אסול אפי' בדיעבד אם לא כתבו אסומר לבעל בעתנם: ומלאתי בסדר אנט אל אמר"ר אינאל ליתן לו ירעים אנעים אם יש לו דאמעא יתקלקל אנט ויאכלו מחמת טירדא לחזור ולאקנות לבעל אקלף וכלי אכתיבם אעם אני

עכ"ל • וכביתן אסומר לבעל אדברים אכ"ל יאמר לו בלבון זה אתה אלוני ב"ם ס"ם אילך אקל' ואדיו ואקאם ואסולמו' ויש' אלך בחתר' נאור' אני כותן לך ולפי אם אכתבתי יחכיל ג"כ אאר כלי כתיבם וכן נוהגין אנוהן לו אכל: ויקחם אבעל אמום' ויגביאם אבעל אדי לזכותן בבנבם' ואכוון בדעתו לקנותן ואח"כ יחזור אכל ליד אסומר: ובתיקון יאן אבעל בעצמו יתן דברים אלו לאומר אלו לאומר ולא ע' אליה • ויאמר אבעל לאומר בפני עדים בעאם אנותן אתה ע' ג"ם ס"ם אילך אדיו ואסולמום ואסקת ואקלף ולפי אסנכם אמכיר אסומר כל כלי אכתיבם נם כאן יחכיל אבעל בפעמזדי' לאומר ט ומ"ל יכתוב נט בו לאמו ס"ם ג"ם ס"ם לגרש בו אאתו אלוני ס"ם ג"ם ס"ם לאמי ולאמם ולאם בירושין תכתוב וכתוב כ"כ ניתין עד אתכתוב ל' אאקיבל בעיני אדב אן לאמי אמראאם אותו ואיסא אקובל לאם אכתיבם ואתתיאם ואכתו' כולן לאמי ולאמם ולאם בירושין: ויאמר אסומר כן בעאם: כ' בתו' אסרי"ן אי' ק"ן דיכולין לומ' כל אדברים אלו בלבון אאכנו ואנאנו אום: ואח"כ יאמר אבעל לאמי אעדים ביחד אתה ב' ג"ם ס"ם ואח' ב' ג"ם ס"ם אתנו אבנו אביכתוב ב' ג"ם ס"ם לאמי ב' ג"ם ס"ם לגרש בו אאתו ב' ג"ם ס"ם ואתתנו כ"כ אדב' נטין עד אינאם ל' אקובל לדב ולכל אי אמרל' לו ואיש' אקובל לאם אכתיב' ואתתיב' וכולם אתתנו לאמי ולאמם ולאם בירושין ויאמרו אעדים כן נעאם: ויאוס אדב לבעל אאל ידבר אאומם אענייני אנט עד אחר כתיבת אנט אן ידבר דברים אמנאלין אנט • ומלאתי כתב בסדר אמר"ל ואסדר אסר"י מרגליות ואוב אום אלא יכיתו אעדים אבעל לאתעלם אביכיאם אלא יכול לבא אל עדים אחרים לאסור אודעא ומ"מ אם אידע אינא לאון ובתעלם אין אקידם ואם לריך לילך לאון אוחר לכתחלה ובאמצעו יש ליאסר עכ"ל: כאמולה אנט ע"י אליה יסיו כל אדברים אכ"ל לאמי אאליה כתב אוסר"ם יאם בסדרו לאנו לאחמי' אאם כאאל אנט לחזו' ולאוות אני' לאסור ולעדי' אעם אבעל אעם בעכוב אנט עכ"ל ובכנאם אנט מדרכי דאתרי' ז מסרי' ק: כאולא אסום לאתתי לכתו' אז יא יאמר אסומר לעידי אתתיכ' אתמנו אלי ונם אבעל יאמר לעדים אתמנו אם אידע' אלי כם אסום': וכן יאמר אסומר לעדי' אתם עדי אם"ם ג"ם ס"ם ואם"ם ג"ם ס"ם אתמנו אלי אני ב"ם ג"ם ס"ם אכתוב נט זה לאם ב' ס"ם ג"ם ס"ם כדי לגרש בו אאתו ב' ס"ם ג"ם ס"ם ואני כותב לאמו ולאמם ולאם בירושין ואבעל יאוס לעידי אתתיכ' איסיו אלא אכתיבם עד אינכתוב אסומר אם אלים ואאאם ואזנן ואבעדים יעמו כן: ומסר"ם נאם אבעדים יאבו אלא כתיבת אנט רק אינם לאאוב' אעם אע"ם ערם"י אי' אם אם אלים ואאאם ואזנן ואני לבי מנמנם ואיני נוכם כן אלא כמו אפי' רש"י עכ"ל וכן אום אמרדכי דיש ס"ג דנטין ובכנם' מיימון ס"ג וע"ל אי' ק"ל דבדיעבד אם לא אין אבעדים אלא אכתיבם אנט כאר ובכנותן נט ע"י אליה לריך לראות אאליה אלא כתיבת אנט וכל אתיבתו כדי אינוכל לומר בפני לכתב ובפני מחתם ועל"ל אינן אמ"ב כמם לריך לראות מן אכתיבם • ומודם אילבו אבעדים יג יקחו אי' מובאם בנט ובלא ובכתב: ועל"ל אי' אכ"ם אלריך אנט לכתחילה אינאם אלורך יותר על רחבו וכן מוסגין ובתב בסדר אסר"י מינן ומסר"ם יאם ויתקן אסולמום ויפרטנו אקלף וכל תיקונו לעמם ולאמו ובוב לאומרו בפי' וע"ל אי' קל"ם: ובוב לבותבו בקנה ולא בגולם אם אאאר כן כתב בחרדכי דנטין ולא יכתוב יא אפי' לות אחת אל הגליון ולא יכתב אנט בסידוגין וע"ל אי' קל"ם וז"ל סדר אנט אל אחם יד ויתתון אסיס אקלף לעדת אנט אלא יכורך לתתון אמנו אום דבר אחר כתיבת אנט בסדר נטין אי' ד' יו ויפרטנו בו י"ב אינין ואני אינות אקטנות אינתתנו בסם אעדים ויאין אסולין לנט נם יפרטנו אינאן ובאמצל בלידי אנט: ויפרטנו בלד אמון דאיינו לנד אסיער ויפרטנו בקנאוע"ל אי' אכ"ם וכ' אוסר"ם אדו' בחסובותיו אי' ו' ואין אילוק אם אנליון לנטנו בנט יותר אתתיכת יד אבל בחתות יש לאקפיד אלא • ויתחיל אסומר לכתוב אנט לנד אבאר ויכין לכתבו לאמו ולאמם ולאם בירושין: ויכתוב כתיבם אמם ביכרת בינקף בוול • ואסומר יקח אני אי' מובאם בנט אידע אסום אנט אכתב: ואעדים בערוגים לאתתום אנט ירבו אחר אסימן אלקחו בנט אם זאו אנט ובסדר אסר"ן ז"ל כתב אינקאו אבדי' אנט קוד' אתיינתן אידעו אל אם יתקתנו מ"ו ולא יתתנו אעדים עד אתתיבם אנט ויתתנו זה אחת זה ח ונם אעדים יתתנו כתיבם אמם ומוקף בוול ואל ידתיקו מן אנט ראחם אני אינאן ויתחיל יח אקאיים מן אעדים ויתתנו ג"כ בדין ובקולמום אל בעל: יט ויאמר אעד אראאמון לעד אאני אאל ב"ם אאני מוקם ויאמר אעד אודם אינתו אמר ג"ם מוקם נט זה לאם ב' ג"ם ס"ם לגרש בו אאתו ב' ס"ם ג"ם ס"ם ואני מוקם נט זה לאמו ולאמם ולאם בירושין ואעד אאני יעאם כמאמנו אראאמון ואל אם אעדים יכוין לגרשות אינאם אבאתו' אבדיו אבי אינאל מנותיכן ואם אתתנו ב' ג"ם עד ולא יכתבו לא כינוי ולא כינוי אנותיכן ואם אעד אסר אסן או לוי יכתוב ב' ג"ם אסכן עד או אלוי עד אבל לא בן אסר"ר או בן אקדוש רק ב' ג"ם לא אעדים ולא בנעל כן אום אאנאנ אפוט ולא אכלנו וסנ"ם אלאאסי ב' אזולק דף תקל"ו אכתב דים לכתוב בן אסר"ר או בן אחבר וע"ע לעם נאנו אלא לכתוב אסר"ר או בן אחבר כאאר עולם לא"ת בודאי אאיני מזיק בדיעבד כאאינו כותב אסר"ר או בן אחבר דאם לאו אם אלים אום כאאר כתו' בסדר נטין אי' ק' ע"מ לכתחילה לא אים מזיק בכאיים כותבו כדי לאכיריו אינב בפם אעולם בו לא"ת וע"ע אעם אאנאנ: כ וכביתיבם אנט עם אחתינו' יביאו אנט אל אדב וסדב יעיין בו אם לא דבר בו תיבם ב' או אות ב' ויקדק בחסרות ויתרות ואח"כ בתיקון אותיות בכתיבם אעם ואקיף נויל ואח"כ אם אין אום נקב באות או אום אחק או טיבטום או גדר או נדוד ואם אין אאותיות אובדי' אוון לאיבם מינין או אבאמל ואם לא אראיקו אבדים אחתיבם אן כתב ואז יאלא אדב אנט אל אחתוניס אנעיר לדקדק בו ג"כ ויחסרו אלא יטבעם אנט בבליאותם: ובסדר אסר"ן כ' אלא לאכות לקרותו נגד נט אחר כדי אאם יאמא בו טעות ידגים בו: ואח"כ יחזיר אנבל ויתן אקלף ואדיו ואקאם ואקולמום עם כל כלי כתיב' לאום' בעתנם נאורה כדי אינוכל לכתוב בו נטין אחלים דאל"כ לא אים אל אסר אלא אל

בעל ולא סיו יכול להקנותו לבעליה אחרים לגרשי גטין: כא ויחקור הרב אם ג' יוסף
בן שמעון בעיר: ואח"כ יקרא הפשט בני העיר להיות אלל כתיבת הגט ואפרי קרוני פה
מילה: ובסדר הר"י מיכן כ' מיהם מגין אלל כתיבת הגט ואפרי קרוני הם מן המגין:
ולוקחין עדי חתימה לעדי מסירה כן נוסגין וכן כתבתי לעיל סי' קל"ם ובסדר
גטין כ' דיש לוקחין הפוגי הקהל לעדי מסירה ולא עדי חתימה: ובפנים מרדכי
דף תרי"ז ע"ב הגהת ו"ל ולי הדיוט נראה דאחרי דנהיגין ליתן גט בעכין טוב
יותר אלא ליחד ג' עדי מסירה מן יגא עליהם פוס מרעות אסול אח"כ אלא יאמר
שמעו כל הכתרים לבעיר ויש לזהר בזה מאוד כדי להוציא הפסולים מן העדו' אשה
לא הים מייחד עדי מסירה הכתרים רק הים בוחנו אחם לבני העומדי' אם ומעלאו
אם עכם קרוב או אסול אם נחכוין להעיד הרי זו עדות בטל לדברי קצת פוסקי'
ובאסור תמוה יש לחוש מאוד עכ"ל: ועוד ליטול עדי החתימה לעשירה כי אז ליכא
לעיתם לעדי דאין לחוש מילא עליהם קול אסול דא"כ בגלו הכי הגט אסול עכח
חתימתן דהוי מזויף מתוכה: ויעמוד הרב בשמעא ועד הגדול בינינו ועד הקטן
בשמאלו ואסור לבניו והבעל ואשה ג"כ מגבניו: בחיקון יפן ובוזני הרב ואבדי
ואשים ואשה לעמוד אל ועמדו מני אנשים וכן הוא בש"ז ס' זה טורד ו"ל ובנוב
אשה לריכין לעמוד ואשתמע ע"כ נוסגין כל אקהל לעמוד אנם אם עדי' שמנרשת
ומוזהרת לגבאת ונם אנשים לכהונים עכ"ל. ועוד מלאתי אם אעה"ר בוכא ז"ל כת'
אקנלא בידו אלא ליתן הרב גט אחת הגנ' ובאשה בניתו אל הרב אל יתן עכ"ל ולא
דאיתי אנהרין בזה: בסדר אסר"ם יאסה דיש לחסר לבעל אלא יביא אין אז אי לאו
לאן ג' אעמים ובסדר אסר"י מיכן ג' אסר"ן דאשה אמר הן אן אוי כתבו לאן וכ"ע וכ'
בסדר אסר"י מיכן דטוב לאזכיר בשעת הגיהת אביעל עודע' קוד' אכתיבה: ויאמר
הרב לבעל בזה אלאן אתה ב' אם ג' אם ד' אם ה' אם הרל' ליתן גט לאשתך ב' אם ג' אם
ה' אם בדלון ובאם אתה ב' אם ג' אם ד' אם ה' אם הרל' ליתן גט לאשתך ב' אם ג' אם
ה' אם בדלון א

סגט כאסר יעשה לאשה מהחלה ניטה וינגיה ידו עם סגט לעבלה עיד השליח ויאמר לשליח אתי סגו ג"ם ס"ם סולר גט זה לאשתי פ"ם ג"ם ס"ם ותשא ידך כידי ודך כמי והבורך כדיבורי ועשייתך כעשייתי ואני נותן לך רשות לעשות שליח ולהוליך שליח ואני אחר שליח עד ק' שנותי' ותן גט זה לידה בכל מקו' שתעלה אשה אז מלוחך אז שליח מלוחך ובו תסיס מנו רשת עמני ומותרת לכל אדם: ועל סימן קמ"ח אם שנגרש עשוה כיצד יאמר לשליח: ויזכר הבעל אלא יזכיר לשליח פוס מקום אשה פעם סיא במקו' אחר וכן בענין הסכירות אל יזכיר פוס מקו' אז מנין הסרסאות אמת סיא במקום אחר אז רמוז יותר: ואז יביא סגט ליד השליח ויגיס סרב לאני' לסגו' ידיו ולסכניסו תחת בגדיו וכ' עסר"י מיכן דאשני' יגבי' ידו כאשבעל נותן לו סגט כדי סיסה עשוירסה ואז יזכיר סרב ויקח סגט עיד השליח ויקרא אותו פעם שנית עם עידי הסתיעה • ויאמר לאשתי אם זכו אם אכתבתי בסדר דגעיל ואמ"כ יחזור אל אשתו ויעסרנו לשליח לאני עדי עסירה ויזכיר סרב לשליח עשוה על נשמתו אלא יוליה סגט בידו ומרשותו אך אם יתנו בעלון אז בכסנ"ב לאיש אחר יקח בו סימן מוסכם אז בכל"ם אשגט בחוכו וכן יזכירנו על סי' מוסכם שיש לו בגט: ומלאתי כתוב ג' עסרי"ל אשיס מעיד לשליח אשאר אשתו ליאשה אות' אשה כי סי' אשתו לו ובר' אשע אלא יאמר השליח אמ"כ אלו ידעתי לא שייתי שליח: ואז יבזור סרב אלא לאוזים לעז על אגט כמו אכתבתי בסדר לעיל ואמ"כ יכתבו אסרשאה ועיין נוסח' לעיל סי' קמ"ח וכ' בסדר ניטין אלו אעלבד אסרשאה יכתוב סרב אשאדר אגט לרב מיסדר אגט עשליח לאשה ויכתו' בו כל טעמי מיטין אנוסגין בעירו כגון אם כ' יעמוד בא"ם ואכ"ב כדי אלא ידחה כתיבת אגט וכן נסב עסר"חק:

זה סדר משליח ראשון לשליח שני:

יושיב ג' אנשים אשם ב"ד ויאמר בשבי אם בשבי נכתב ובשבי נחתם וכך יאמר השליח אסרשון לאני ב"ד ולאני השליח הב' שבני שליח אל הבעל ס"ם ב"ם ס"ם עמנה אותך ב"ם לשיות שליח בשקומי ובחריקאי ויבך כידי ותך כפי ועשייתי' כעשייתי ודבורך כדבורי ועיד כתבתי' אתה אז שלוחך אז אלו' שלוחך גט זה ליד ס"ם ב"ם ס"ם ב"ם אשתו אל ס"ם ב"ם ס"ם אשם מגורשת בו מעכו ושותרת לכל אדם ואני נותן לך רשות לעשות שליח ושליח עד אשם אלוחים ליתן גט זה ליד ס"ם ב"ם ס"ם אל"ל בכל מקום אתעלמה אתה אז שלוחך אז שלוחך עכ"ל דברי עסרש"י מרגליות בסדר אליה לאשון לאני ומאוד קיצור בדבר זו ובתקוני יאנים אסריכו בסדרי נם כאן: ובסדר עסר"י מיכן כ' דאליה לאשון יקב' עליו בחרם אלא לבעל אליה אני ואמ"כ יקרא אותו ויאמרו אם אם עכיר אותו ואם בכתב לאשון ולאשם ולאם נירושין עכ"ל: וכל זה אי כו מסשיב לי לכן כדא' דיש לאמול לאליה בכל אסלות אסולין אותו בשמוסרו לאשה עלאה וכמו אאכתוב לעשה א"ם כי אאליה אאני אשמוסרו לאליה אב' אז ליד אשה אל"ל רק אליה ב"ד אני וכמו אנתב' לעיל אי' קמ"ח ולכן יש לאליה לאשון לוא בא"ם ובא"ם עם כל אאלו' אאולין אותו כאשמסרו ליד אשה אל"ל ועל"ל אי' קמ"ח ואם נוסח אסרשאה אעלי' לאשון לב':

סדר נתינת הגט מיד השליח ליד האשה

השליח ואשה יבואו אל אדם ויבא אדם וב' דיינים אשנורדי' לכך יבאו יחד ולריכין ליבא ולא לעמו' ועל' אי' קמ"ח ויבא אדם בעלעב ואני אדיינים אגדול ביעיבו ואקטן בעמלו אדם אל אלו' אדם איטב עם אני אדיינים אנעשה אכלבותיו כמו אאר בגין אבעל עלמו נותנו לאשה וידקדקו איטב אלא יאא אאליה אאול עדות אל קרוב אדיינים אם יש לאכביר אאי' בדיעבד ועל' אי' קמ"ב עסרש"י לא רצה לאיין' ל' עב' דיינים' כי בעל אכר אבל אאל כל אאלו' ועל' אי' קמ"ב ובל' דא"ם כל אב' דיינים אאולין ליעול אכר ועל' אי' קמ"ט אדין זא ויש עלריכו' עוד אני אחרים אעומדים אבל אדיינים ואם עידי אסירה עאליה לאשה וכן נוסרין וכ"כ אסר"י מרגליות: ואדב ואני אדיינים' ואאלו אאליה ואאשה עם אא עבקאי' ויאמר אאליה אאני אב' אל ב' אל ב"ם ב"ם אעם' אותי אליה לאולין לא זא אאתו ב"ם ב"ם אם ולבדר' בגנו זא ואאני עומד באמיכה לעשות אליתו ולוקחו לא אגא אאלה לא אבעל ב' אל ב"ם ב"ם אם אלא ויאמר אל' אדיינ' לאליה אם אנא אל אבעל זמן אינה אגא אבעל ב"ם לאשתו ב"ם ב"ם אגלה ויאמר לא אנא אל אבעל זמן אינה אגא אבעל ב"ם לאשתו ב"ם ב"ם אגלה ויאמר לא אנא אל

אלים סעכיכם פוועטסקי אליעזר סעכוב' ליזרמן אלעזר סעכוב' לזן אבל בסכיכוי
ליזר לו לחזר ס"ל לכתוב סכיכוי דסוי קיל"ר לסון וכ' סם סעמתי כל עקום סכיכוי
ליזר סם סקדם לו אל עזר בין ד"ד וכל עקום סבם סכיכוי לזן סם סקדם אלו אלעזר
בלז י' עכ"ל אלפתי כ' ס יקים ה ל"ל בי"ד כי כן סוס ס' נביכים בסי' י"ח וי"ט
ובסביים סי' נ"ס ל"ן ובל"ס אליקם סעכוב ג אלל אביבי אופעים ס' לבסוף
אסר סעכוב אגם ל כ' מסר"י מינן סי' ג' אבינדור כם בדברי סימים יש ספרים סבם
עלים יש ספרים סבם מסר"ס ו אור פרגם בסדר ניטין יש לדקדק לי כותבין
בגנו אבבלים לו אביבלים דלא אסקינן בגם אבם וס וכן סוס בתוספ' דיש ס"ג
דכתובות ד' ס יסו סעכוב אליב אלפתי בחיקון יסן בגם מסר"ם כ"ן דאין לכתוב
אלכסנדר סעכוב סגדרמן ואפי' מבם סעכוב' מובמן דכל אבקל' בדאסו אין נפקות'
אם עמדין בם בו אינ אומעי' ב בינא אל"פ לבסו' ואין לדיך לכתו' סעכוב' בילתא
לו בעבמ דסוי קיל"ר לסון וכן בגיטין ס"ל לכתוב בוגמא בגיטין אלא כ"כ מסר"יח
בתסו' כ"כ מסרי"ן ומסר"י מרגליות וכ"כ דעת בעל סעסדר מדר נב אלנו סי' כא'
אמנם מסרא"י כ' בסי' רל"ג בת"ס דיש לכתבו אסר וכ"כ מסר"י מי"ן בסדר ניטין
אלי וכן דעת בעל המסדר הגנו סי' ל"ג ונראה לכתבו עלא מעבמ אמכתוב לקמן
בתות ס': ג אלומא בוגלין בדוגלין סכל בחי' ד בלומא ה בלומא ו בוקא ב בגיב"ם לבסו' בוטליף
ביטוף בוגיין בינדים בומדים בינקוים ד בלומא ה בלומא ו בוקא ב בגיב"ם לבסו' בוטליף
ולא כ' חבין בוטליאם ניטלין בולא בודריכן בוסקיבד בולא וע"ל אות ח': נרסם
גרסון וכ"מסרא"י בסקיון סי' יד דב' אמו' ביגסו כי גרסון בן לוי ובכל סתור' בל"ון
וגרסם בן אמם לכתב בע"ם וכ' מסרא"י אמם ידוע אמנו סי' ר' גרסון לא סוי
נב כלל ואלא וכל י"ג דרכים בם ולם אין ידוע אם היה אמו לכתחלה לא הנאם
אמי' לא אמר אלא ע"י עדו' אמנו סוס כמו אב' בגנו וכ' בת"ס סי' ר"ג דאם לא יוכל
לידע כילד אמו יתן ג' ניטין אלפתי אבי אמם אמר אמנו בדליס ולא בדליסו וכ'
כן בגנו בלא ו' בוסדרחנו ולא בע"ג אסרעתא ולא בכ' בוסדרבנו אך בסוי ל"ס כ' אם דיש
לכתוב בוסדרבנו וכן אמנו בת"ס סי' רל"ס וע"ל אות כ' נוסנו בדליס אכוכם
בלוסמן בוטלין אכוכם אלבוטא בבסקי מסרא"י בוטכיין בעיינא בד ולא אמבול'
ד' בדיל ולא בעדיל ד דוד חס' יו"ד כ"כ בת"ס סי' רל"ג דוכנב כן סוס בתסו' מסר"י סי'
קס"ג ה סיבדא סוסקא בם לבסוף וי"ן בין ס' לם"ין היעלבדוט סיבלא בסד' נב
סי' כ"ס בסבסו' סילל ביו"ד ובבים כ' תיבם אחסרם כבון אלל אין נפקות' אם יכתוב
אלא וכן כל כס"ג אכ"ל ח אבבדיל סיבדלין סוסל אסרן אבוכם אבמרלן אבדל
אלא וכן סיס אמם לעולם ולא אנם אילטל ט אבוכם סיבדל אבון אבוכם אבבדיל
ו ואלקוכ' בסדר ניטין ג' מסרא"ל ואלק אין לכתוב בם' לבסוף וכל כיולא בזס דק
אותן דבוסי' כותבין ס' לבסוף ובתיקון יסן עבדם דבריו בבון בילא יוטא טריינא
אבל ואלק ויוזא בו בו אין כותבין ס' לבסוף ויבלין כיתבין ואלבלין ולא וואלק וכ'
בסדר ניטין סי' כ"ט דכן אמו אם מ"ז כ' אכתב וואלבלין בם' לומר לכתוב זמדיוות אלו
נקרא וואלק בם' דאם מ"מ לא סי' בכתב וואלבלין בם' ולי נראם דבמדיוות אלו
אקורין אותו וואלק יש לכתו' בגנו כך וע"ל אות ל' ויבם ויבלין ויבלמן וכ"ע בסד' נטין
סי' כ"ט זמוויל בב' ווין אם לא אי' אסבלא בבון ויבא ואמא אין נפקות' בכמוי אלעז
בבלא בעלא כתו' בם ס עקו' עכ"ל אמר' בטוסם אחר אלפתי כל דבר בבון ויבא כותבין
בחד ויו"ן בכן נסבו בפוי אסרבן לכתו' סנסר ועדרוך ולא וועדרוך עכ"ל ולא"ן בם זמוויל
יש לכתוב בחד ו' דסא אין להלק בין אם סוא בראם אחיבם או באמנע דסא
לעיל לא חילק בכך אלא בכתב דכותבין ויבא ע"י קבלא מ"ע דאין להלק מיכו בדוב
סדר נטין עסם' דיש לכותבו בב' ווי"ן וכן סוא בסי' כ"ד בסד' נטין אלבן ויבלין ויבלין
ולעמנו ולייסל ולייבל: ז כבר כתבתי בתות ו' סיש לכתוב זמוויל בב' ווי"ן אמנם
בסדר עסר"י מינן סי' כ"א דיש לכתוב זמויל בב' ונראם דעלין יש לסמוך בדיעבד
זומאלן זיסקיבד בם' ולא בם' ובסד' נב אל מסרי"ן זוסקיבנו בו' עם ס' ונראם דקולם
בב' בני אדם ולבי אם אנקר' בתותו עדיל' וע"ל בתותל זעליקבן ויש אכותבין אלא
ע' זאקלין ולא זעבלין בע זיטלן זוסקין כתב בסדר אנגו סי' כ"ח בתסם ס' אבתבנו בנגו
זוסק בת ילחק אבוכם זאקלין אב"ג דדוגם דעלאם סוי קרו לם זוסקין עאחר אמם
קרא"לם זוסק אחרי אם אמם ועו' דזוסק וזוסקין הדא סו' וכ' דאם קרלו' זוסקן בילדות'
כותבין זוסקן ולא זוסק וכ"מ בטוסם יסן בגם מסר"י אם קרלו לם אם אעלים
אעלין כותבין כך ולא אדם ומ"ל בתות מ' זעליק זכריסו זכריס ' דוועריל זנגלין וכ'
מסר"י מינן בתסו' ' זבלי אלא ס' וכן אנו בעזר' זעבל זעבלא ה' סיבון אבקל' מקומות
קוירן ס' כבון ך' דבויס כ' מסרא"י בת"ס סי' רל"ס דכותבין ך' וסלריך אם בעבמ אדבר
אמם אנקלא חגליין כתב מסר"יו סי' ק"ך בתסו' דכותבין חנם ולא לריך לעיכתב
חנם אבוכם חגליין אמנם דסוי קיבור לסון וכן אנו בסדר ניטין סי' כ"ג דכן עמו
הרגם נדולים מעבם אלא כתבו אלא חנם ובסבת אבתיבם קרלו אנגו בבגל חנם
ולא בתבתי כדי בתסם נראם מנזירות חגליין עכ"ל ול"ע אי מיילי אקרלו אותם
כך בינדותם ומ"כ אליב אמם אבתבתי בתות ז' ג' מסר"אי או אם נאמר דמיילי
אבתחלם קראלם חנם ולבסוף אינם אנקלא חגליין ואסרי אבבבים דבסכי מיילי כדי
אלא יחלוק אמם אבתבתי לעיל ' חוס חזקיסו כ"כ מסר"יו בסדר נטין אלו
ובסי' כ"מ בסדר נטין דיש לכתוב חזקיס וכן אות אם אינו ל"ג דבאקס
יש לכתוב חזקיס אם לא אידוע אסיה נקרא חזקיסו וכ"כ מסרא"י בת"ס אינו ל"ג
וכתב אם דאמי' מי אסיה נקרא חזקיסו אם כתב חזקיס לא אסבינ דסוי כתיבתו
אבל אינבא סוי אסבינ ומ"ל ' חיים ג' יודי"ן חנם ומ"ל לכתוב אבוכם חנם דסוי
קיבור לסון בבסקי מסרא"י חיים אבוכם קאסריים ע"ל אי לריך לכתב חיים
אבוכם בינאמנו חי"ם חזקיס אבוכם חיים: ט מרייבא כך נמלא כתוב בסדר
ניטין אלנו אמנם בת"י אמנם דכותב' אותו בחד יו"ד ונו' נמלא בסדר נטין אלנו
מוינבעליין ובתיקון יסן אמם' מייבלין מיחלין מעבטרלין ולא בת' כ' בת"ס סי' רל"ס כל
תיבות אסן בב"ס או אסר לעזות אלריך לכתוב ת' או ט' כותבין ס' אמנו' דתי"ו אינבא
לעיבר דאיים אינ ואמתנם אלריכתם ' מוניים מיסלוות ויש כותבין מיסלבא
ונ"ל בתות ז' בנס זמוויל שודלוק מאלא: ' כבר כתבתי

לעיל דאנו כותבין יסוד' אעכוב' ליב ודלא כמסרי"ק בב' דיש לכתו' דמתקרי ליב ונ"ל
בתות ל' כיבד כותבין ליבל כ' מסר"י מינ"ן בתחל' אסר יחזקאל' אמלך אמר' אר"דק
ויוכין כמו יסוכין יוכד כמו יכוכד ויוכין כמו יסוגתן כמו יכ"ל ' בבסקי מסרא"י יחזקאל
אעכוכם ' קס אל בסדר ניטין סי' כ"ל ידידיים בחד חיבם ובבסקי מסרא"י סיבן ק"ם
עבמע דידידים אין לחוס עיכו יחסר לכותבו בחד חיבם אבל בחרי חיבין אסוק
סוי וכ"כ ב' ונ"ל בתות ך' ' יחיאל אעכוב' מיכל אבל אין לריך לכתוב ילחק אעכוכם
חקין וכן יחיאל אעכוכם מיכל דאין זס לק לבור לבון וכן סוס בת"ס סיבן רל"ם
ובתסו' מסרי"ק בורם אקס"ב אבל לריך לכתו' ילחק אעכוב' מיקבייט ' ילחק בם' לבסוף
ונ"ל בם אבחבתי מזס יוען אעכוכם יולין יום בוב יוכים ם' לבסוף יחראל אעכוכם
מיסרל וכבר כתבתי לעיל דמ"ל לכתו' ילחק אעכוב' מיסק וכן סוס בעסרי"ק בורם
קס"ב ' יוסף אעכוכם אבדיל: יבנאל יא ולא יכתוב יעבנאל בע' יוטלין בחד יוד וכן כל
כיול' בזס ונ"ל בתות ב' כת' בסדר נטין ילחק אעכוכם מיזק כ"בעל' בכל בוסבסי נטין
ולא דמי לילחק חקין עמו' דיש בסמ' אבלבאל או אסרן ונקרלו אחק ונו' דיש ילחק
אנקרא זעקיל ולכן לריכין לכתוב אינו ואמנו' זס כותבין יסודם אעכוכם ליב עכ"ל
ונר' דזס מיירי בסבסיכוי סוס מיחק ולכן כ' אלריך לכתבו אלא אכותבין אותו בחד י'
אבל בבסוריון לילחק אילחק כמו אריגלין סוס לאמנו' ס"ל לכתו' אותו אכיכוי דבכל
יודעי אבכל אם ס' סוס ונר' דזס נתכוין אסרי"ק אב' דא"ל לכתוב אעכוכם ילחק אבל
בבייזיק אבסר דנם אסרי"ק עודם: ילחק' אעכוכם מיזלין כתב בסדר הגנו דאמתמ'
יש לכתוב יוכתן ולא יסוכתן אמ"כ מיודעין מנקרא יסוכתן כגון אחתם עאמו כך
וכן סוס בת"ס סי' רל"ג ובתסו' מסרי"ן ובת"ס דאמתמ' יש לכתוב יסוכתן ובסי'
ק"ך מלריך ליתן ג' ניטין ודעת ב"י כדעת ת"ס: אלחנן אם יוחנן דאתקרי מגן כיון
דחנן אם בבסי עאמו אין להסנו קנור אבם: ירוחם יקיר אעכוכם ויידל יקיר
אעכוכם זעליקבן יפסכר יסופע יעקב חסר ו' ומ"ל לכתוב אעכוכם יעקב
אם לא סיס אחד בעיר אנקרא בבם אמנרם ובניכם בסיס אם לויס אם יפרנליס
דלי' בסן סי' אחר אלא זס וכ"כ אמסרא"י סי' ו' וכ"כ אמסד' סי' ל"ס וכ' מסרא"י בבסקיו
סי' י"ח דבסחס יש לכתוב ירחמאל מסר י' אלל ע' וכן סוס בכתובים אבל בסיודעים
אחוקס עאמו אנא אם עולם כך לס"ת כותבין אלא אנמם אסר"י מינן סי' ל"ט דיש
לכתבו אלא אם לא אידוע בבסחתו אנקרא ירחמאל מסר ועיין בדבריו בסדר
נטין: יוסף ומ"ל לכתו' אעכוכם יוחל אם אגינו אם אלל ע' וכן סוס בכתובים אבל בסיודעים
יוסף אמנם בתקון יסן דיש כותבין יוסף אעכוכם יוסל: ירוחם יסוכתן דאתקרי
כתן יקותיאל יוכבד יוכלין יו זוכלין יכניס יפעיס בלא ו' יסופע אעכוב' יוסקא יפר כך
סיו מקובלין בסיס אמו כך אם בלאו אכיים לכתוב יפיר ילחק אעכוכם קרוילי: כ
יז כדר לומר ב' אלו טריפות כ' אר"ן דף ארל"ח דאין כותבין אותו בבתי טיבות אבל
יכול לכתבנו בבטיבם ס' בב' חיבות וכן סוס בתבו' הרמב"ן סי' קמ"ו וכן סוס בסדר
ניטין וכת' אם מיכו אסם כ' בתיבם ס' לא אסביד וע"ל אות ח' אכיבוין בל' לעז אם יש
לכיתבין בת' או בך' כבון מיכל יכנב כבן חסר ו' בדבבד: ל ליבדרמן ליפמן לעמיל
לעמל כ' בסדר ניטן סי' כ"ד דאיתי כעם נטין אסיס בכתב יסודם אעכוכם ליוזא
ויש כותבין בחד ו' ואמי אמעתי מזס אלוי בלאן בנגליל אתחתון בבדיבם ריבום
מדבריס ליוא דאוי כמו ליב ובנגליל אעליון מדבריס ליבא דגם כמו ליבא לכך
כותבין בב' ווי"ן עכ"ל ובתיקון יסן אלפתי כ' ב' אס"ר מיסרל לכתו' ליב בב' לבסוף
וכן אמו נוסבין אלא אכותבין ס' לבסוף ליבא: ואלפתי בבקלא טופסין ליבאן לעבלן
דכל עקום סיס כותב לפי אכיבוי וסלפון אסיו מדבריס בו ואלפתי דאין לאקפיל
בזס ואמי אומר דבכאן דאיס לעמו' כן בכל אכיבוין אסיבן כתובין אים ליולן אחל
ל' בני אדם אבבדריס בו בעקום אכיבא הגנו כי עיקר אכותבין בו אכבוין סוס כדי
לאסיר אסיס אבבדריס בעקום אבתיבם ולכן אם אותן כיבוי בעלמו בעקו' אחר אין
מדבריס אותו כך אין לחוס לזס וכ"כ עעם אכתבתי לעיל בתות ו' בסס זמוויל בס
מדברי אבבדכי ס' אבנרם בעעם דנו אבא עחרק אנר וכן אבמע אעבקי עכר"אי
סי' קמ"ב אמנם דאיתי עודי אנאון עוסר"ר אכבא עחרק ס"ל בב' אליקים אבוכל' י' ניולא וכן
סוס בסד' אנגו וכתבתי לעיל אות ג' ואבנרם אים נקר' נטעבליק וכן לסון מדיות
אלו ואפילו אכי כת' ניולא לפי אעיקר אכיבוי סוס נוק ומעמו נתפבט בולא או
בעטבלא לכן כ' כן ואמי מה אל"ל כתבתי ודאים מזוקיבנו וזיסקיבנו אכתבתי ג"כ
לעיל אות ז' אתלוי בלאן ועיין בתות ז' בסס זוסק ולקמן בלו' ע' כתבתי דבדי ב"י
דנעבעע בסדיא כדבדי ונ"ל אות ק' חיים אבוכם ליא ליבר טדוים: ם מרגליות
ומ"ל לכתוב אבוכם מרגליטא דסוי קיבור לסון: עבלא חסר ו' עבס מן מיכליין
כותבין מיכל כמו מיכל בת אבול ובסי' כ"ד בסדר הגנו כתב דיש לכתוב מיכלין ולי
נראם אסתיכן אעת וכמו אכתבתי אחילוק לעיל בתות ח' עדים אבוכם מירם
ו"ל אלין לכתבו דסוי קיבור לסון כיולא אקק אקון עכ"ל: מייכין מיכא מיכל ולא
מיבדיל י' אלל ד' מידלין מיבנים מרדל מנחם אבוכל' אלנם מרדכי אבוכם בועבלין
מנחם אבוכם מנסיר מולין מנחם אבוכל' מן ומסרר"ן כ' דמ"ל לכתוב אבוכם מן
ובוב לכותבו ונ"ל בתות ך' מנחם אבוכם מעבכן מתחיסו ולא מחחיס כן אותן
בת"ס סי' רל"ג ובסדר ניטין אמ"כ יודעין אעולם לס"ת אי מוחס עאמו מתחיס
ומסרי"ן מסקנא דבר וסיס נוחן ג' נטין מתחיסו ומתחיס ובת"ס סיבן
רל"ג נתן אעם לכתו' מתחיסו אמ"ג דאמינו בבסר עזרא ובד"ס דחרי אמות מיסו
מתחיס ומתחיסו מ"מ אדוב אקראים אם מתחיסו בן יוחנן אנעבס אם אבוכם על
ידו וסוס אנור בפי כל אבני' אנקראים על אמו עכ"ל וכב' לס"ז לדידן דאינו קורין
אמעבס אחבוכם מתחיס בלא ו"ן אי אינבא לאיבא ולכתיבן בנגו בלא ו' עכ"ל ונראם' מזס
דכ"ם בנמות אכיבוין דאין לבי אלא לפי אזמן ואמקום אמוחקין בו אגנו ולבסר
כתבתי לעיל ' אמנם אמיר ומ"ל לכתוב אבוכם עיילר מנחם אבוכם מעבדלין
ובסי' ל' בסדר אגנו כ' מנחם אבוכל' מנדל ומ"ח אבוכם מעבנלין ולא בת'
מעבדלין ולא מעבדיל ולא מנדיל ולא מנדיל עכ"ל ובכר כתבתי דעתי לכתוב אכיבוי כמו
אבבדרי' אותו ולא כ' כבנקראם מעבדיל יש לכתוב כך אע"ג דעיקר אכיבוי סוס מן
ומ"כ אכיס לאו לכתו' מעבנלין כי כמו אבבדרי' אל גדול מן כן מדברים אל אקטן מעבנלין

אם

מו מענכין וכדומם וע"מ כ"ל לכתוב מענגיל כמו סקורין מוחו כמו נמדינו אלו
מסכיכוי סוס מענגיל וס"ם נכל מקום מקורין מוחו כך אף דעת המגיה אלא סגנ מיכו
כן כמו מכתבתי לעיל נמם בוליק ומפגר דנמדיכוי מיו מדברים כך כי לפי
סנרלפם מם מכתבתי סוס כמן * מרדכי מסכוכ' יח מערכל מוקי עמיאל ב' יודי"ן וכן
סוס בסדר מסרי"ן מיכא נמלף לנסוף מלכם מנמ"ל דיס מי' זס מי נמגן מל דבר זס:
מלמתי כתב נמנס מלמתי כת' מרדכי מסכוכס מרלדום מנמס מנמגלין מיימלין
מיכל וסנמס מנוס דכל מנמתנס מנקוכתו מוס מרלמון מל כיכוי מנמס מל כודם
מקר' כיכוי וגריך נכתבו וכ' דלכן גריך לכתו' יוסף מנכוכ' יוסל מו יחמס מכ"ל ולא כר'
דסרי כנר כתבתי ביוסל ויוסף דמ"ל לנמכתנים נם נמנמו מיכו גר' ודלייס מנגיכין
ביומם וע"ל מנס מנכוכס סונס בן מנמיר מנכוכס מסר"ם מיכל יוסף מנכוכס מוס:
ג נמרומלי נמנים מרוסנלין לא כתב' מנכוכס מרוסנלין כך מלמתי כת' בסדר
נמין וז"ל דמ"ל מכיכוי רק נמנים לחוד מנוס דסכיכוי סוס מי' לגז מל נחנים וכנר
כתבתי לעיל דכיכי בזס מ"ל לכתבו ובסדר נמין מל מסרי"ל כתב נחנים מנכוכס
מרוסנלין נחנן מנכוכס נמגיל נתן נח נמתלי מנכוכס סיכם: ם מנדים
נס' נגכו': ע מוגדים מנכומל מיכנד וכתב בסדר ניטין דמנמומל כותבין ג'
מיכ ח בחר מוכס ומנכיכד חד מיכם וכן סוס נמסקי מסר"י מיכ' קמ"ח דמנכיכד
כותבין חד מיכ' ומנמנע מדברי ג"י דמס כתבו ג' מיכות לא נמסל נכך וע"ל מות
כ' דמס כתב מנכומל חד מיכם לא מס מיד וכן סוס בסדר נמין: מזריאל מקיכם נס'
לנסוף ונסנסו' מס כתוב וי"מ נמ' לנכ"ף וע"כ יש לכתוב ג' נמין כמו מכתב בסמר
מן מיים מכ"ל ומדברי ג"י מכתבתי לעיל מי' זס נרמס דמין לחנם מנמין מנמנין
מנגלין מנמס מ' מיס נקר' מנמס מלא וכתבו מס ק"ק קרמקא כך נגנו מלא ודלא נמקל'
מסנרו לכתב מלא: פ מנוגלין מוגרלין מנרירא מס י' מלל ד' מנמקלין מנמס נמ מלא
כ"כ מסר"י מיכן מי' כ"ד מרינוכס מדסכוד מיכם מ' וכ"כ מסרמ"י מי' קמ"ח וב"י כ'
דלא מנמיד מס כתבו ג' מיכות מנרלין מחמיס מנכוכס נמסרייס כן סוס בנמקי
מסרמ"י מי' ו' מ מלקח: צ לנורס וס"ל לכתיב מנכוכס מוכס מו מיאלר דסו'
קיכוי לפן לרינבמלרית לורי מדי הד מיכם וע"ל נמוגה ע' מ' לוריל ליומנמ לנורס
מנכוכ' מפי יפלירנל נמיסם: ק קומנן קוימלן נכך' סנגס ג' מסרי"ל קלוכיומנ וס"ל
לכתי' מנכוכ' קלנן ים לכתו' קלוכיומ' מלא וכ"ם מס מסרר"ק לא מנמס מל מכיכויין
כלל מפי' לכתחם מ מנוס דמנמ כנמס נמרלכי מלו דמפי' מנמות דלא גריך לנכתב
מנכוכ' מס"ם כ' מוחן מלנמ דלא מקרי כס"ב מוגים לנו מל נימן מרמנוכים וס"מ
מן קם דמ בדבר מס לא כתבו מכ"ל קרמנלן ולא קרמנלן מנמ"ל כ"ב קמסרייס
קיים מנמס מנכוכ' קרומנמ"נ קולא קרמ"ל: ד רמכליין כ' מסרי"ן כתבו' מי' ק"כ דכות'
רחל וכן ס"ם בסדר ג מן כי נמוגין וחקמן קוירן מ' כמן' וכת' מס מי' כ"ב דלא לנס
ליתן נס מנים מכתב רמנלין נכ' ונדוגים מתרים נתכוסו וכ"ל דמ"ב דכתבתי
לעיל מוס מ' דבכל מקים מנמקמקן נמס כותבין נכ' ולא מ' מ"מ כמן יכתוב רחל
מכוא מ מקר מס רחליין כמו מרס מרליין מו חנס מרליין וכ"כ מסרי"ן מי' ק"ך
דינגא ריקין ריקא ריגלין מכל נחד י' לנסוף ריינא רוכל רחנים
מנכוכס חכל ריינל: ש מנוחל וס"ל לכתוב מנכוכס מוחל דסוס
קיכור לנמן מנור מנמור מרס וס"ל לכתוב מנכוכס מרכי מו מנרלין דסוי
מכלחד וכן סוס נמנקי מסרמ"י מי' י"ב ונמסרי"ק מי' ק"ך מנרינכ מוגלין חד י'
לנסוף וכל כיומנ בזס: מנרייס מלא ו' לנסוף כ"כ מנמדר נמ מי' ג"ב וכן סוס
מס מי' כ"ט נמס מסר"ל ונמ"ס מיכ' רב"ג וכן מנמכי' מב' מ"מ ודלא כמ"ם מס נמנר מנמ
מי' כ"ב דים מנרינכי ג' נימין נמ' מנרייס ונמ' מנרייס כי מין לחת ג' נימין מלא
מנקוס דחק וכ"ע בסדר ניטין דמ"ל לכתוב מנכוכס מנמריל כ"כ מסרי"ן
ומסרר"ם ג' מסרי"ל מנמנגלין מלמס מנכוכס זלמן מנרינ"ן מנמתי כ' מלא מ' וכ"כ ב"י
ג' חו' דגיגין דף י"ם מנמטיל מנוחל מנכוכס ויפל לו ויפלין מנמכיל מוכמן מלוס
מולמן מנקא מנס מנכוכס מלמכי מנמנן מנכוכס מנמנולי בן מנוחל מנכוכס
ויגם ומנכוכס מנמנולי מנולרלין מוחל מנכוכס מוקם כך לא' מסרי"ל ולי
נרלס דנמדיכות מלו כותבין מוקם כמו מנמדרים וכמו מכתבתי לעיל בחות
ל': ת מנליתם מלא ע"ל חות מ' תרלס ועיין בסדר ניטין מל
מסרי"ל בדמוס חדם עוד חילוקים ופיוויים בחמות ע"כ מלו מנמות ומכיכויין
מנלמתי וכבר כתבתי מיס לינך בכיכויין מחר לפן בני מדם ומין לחוס לחסרות
ויחירות כ"כ כמו בסמר דנרים ולזס חמלא ברוב כיכויין בסדר מנמ מיכויין
נכתיבתן כי כל מ' מיס כותב כמי לפן מדיכתו ומדברים נזכרו מתמא מלא דעת
מנמנרים ונרלס כמחלוקת ומין מס מחלוקת כולל כן ל':

ואסדר לך הנה סדר חליצה של מהר"י מרגליות שנוהגים בכל המקומות אחריו ג"כ חידושים הגאונים שלקטתי בע"הוית':

כתב ז"ל בערב קודם מיתפלל תפלת מנחה יבא סרב ומני חסונים עמו
מיודעים לקרות ויקבעו מקום ויאמרו סדיינים בכאן אנו קובעין
מקום לחלון למחר מי"ם ויבאו מם מעמו ים קובעין מקום בין מנחה לערב וכחזן
פותח עד מיקבעו וכן כוסנין בערב ובקרלקא מתחילה ואח"כ נמחרבב המנסב
לקבוע מקום קודם מנחה בק"ק קרלקא: כתב בספרו של מסר"י מיכן דנס
סנים המוסיפין על סדיינים יכלו לקבוע ויבאו ג"כ על מקומם מיבאו בו למחר
וע"ל רים מי' קמ"ם כתבתי דים חולקים בזס וס"ל כדעת המחבר דמ"ל ליקח אלו
סנים עד למחר וכמו מכתבתי לקמן ויקבעו מקום בנוגם מעיר ועיין רים מי' מכ"ל
מס וטוב מירחון מיכם רבנו ביום מלמני מחלים כדי מיבא בקל לרחוק ביום
מחלים נם טוב מיסירו לחרבי רבנו: סרב יבוס ליבמם מלא תרוק למחר עד
מיחר לם סרב ואם מ"ם לם תבליע בכסות וחמתם נחב לעיל מעוס מלא מקבול
מיבא וסוי חליצה מכולם מח"כ ועיין לעיל דמין לחוס מלא מם רקקה לחני מיכם
וע"ל: גם חזכר מלא תחכל ולא תפחתם מוס דבר לחחר קוד' מחליצ' ובקדר מסר"י

מיכן כ' מיחמר לם כן מערב נם נמחרי' לחחר ותזכר מלא תקחר' מני' קוד' חליצ' מלא
יבא דם וכתב רחב"ן מתחמנו בדיבור קודם מחליצם וילמדו מיבמם מיחכל לוחר
נבמיבם מ' לא מבם ימני וכן לינם לא חמלתי לקחתם נם ימים מרב מיבדקו מיבם
וסיבמם מם מם נדוגים ים לנם מחנים וע"ל רים מי' זס מי נחמן מל דבר זס:
מלמתי כתב בחנס מלמסיס מ"ח דף קמ"ם ע"ב דנריכין לחסר מחר מלא מעלה
ביון חליצם מסולה מלא תלטרך לחזור על כל מחיין וע"ל מי' ק"ע מדין חלוצם
מסילם עוד מם דף תנ"ח מין מדיינים סולכין רבל מיבמם וכיבמם מלא מם בחים
מלנן מנחמר ומלתם ימנתו מסמרה מיסו מם מלבו מלא מיבמם וכיבמם מין
מחליצם נחסלם נכך עכ"ל: למחר כמיולמין מנית מכנסת דכוי מם רוב עם
ילכו לחלון ומם נריכין לחמתין יקר' מסמם לבל מני מעיר כי כן ר' רחבי"ם מנריך
עמרם לחרמיתי מלתח עכ"ל מסמדר: לחנס בחנסת מרדכי ע"ב ד' תס"ד
ומיימוני פ"ח דיבוס דחמילו לכתחלם לא בעיבן רק חמבם וכן מעמם מדברי כל
המוסקים ומן ילך מרב עם מנים מקבעו מתחול ומחר מרב לחם נלך לחלון בחקו'
מקבעו מחמול ויבדר עוד מנים מיסם מכל המעם: ויבא מרב בחמלע וב' מדיינים
מקבעו עמו מקום נם יבאו על מסמכל מקבעו מערב ומנים מחחרונים יבאו על
מסמכל מחר מן מלד לבבירם מבם מיבם דיינים וכל מחר מקבל מנים ומיבמם מלא לרחות
מחליצם יבין נחמבים נלד מחר כי לחמנים ים בחן קרובים ים ומל כל מוכנין חמוחין
מחלוצם לחני חמנים מלא יוכלו לבכוס חוך מחלוצם מלא ב' מדיינים ומנים
מחחריס ומיבמם ומיבמם חוך מחלוצם ומוב מרב ליחד מוחן מנדיים מחולין
על מיבם ומיבמם מלא יבין קרובים ולכן מיוחדין מוחן ב"כ מלל מחלוצם וכן
מחמנע בחנסת מיימוני פ"ד דיבם: עוד כתב מסרי"ח דמל מוחן מחלוצם
לא יבה חוס מדם רק מדיינים מל מ' ומסני' מיבמים מל חני: ומדיינים עם
מנים חמוחין ליחד לא יבין קרובים זה לזה ולא לינם ולינמם ולא יבין קוחין
מחי' בא' מעיניכם ולא יבין חוליין מחי' מסולן דרבנן ולא יבין נרים ע"כ מוב
לדקדק בכל המנמם מיבין מחמוני מקבל ומנים מין בם מכ"ל: נרים ח"מ מוכח
דמנים מין מוכל בבם מבל חומם מוכל בבן ובכ"כ בסדר מסר"י מיבן ב' מנים דחומם
מחי' בא' מעיניו לא יחלון מכ' לעיני זכני ובא"ז ר' דחומ' בא' מעיניו מוח' לחלון לבניו
וכן מעם ר' מחמה מעמם וכן חוס נחו' בא' מ"ח ר' ח ובחנסות מיעון מ"ד מכל'
יבוס מ"כ לכ"ע מוס מין מוכל חמנם לעיל מי' ל"ל לעכין ניטין כחבתי ב' מסרי"ל
דחומ לא יחי' מ"מ לעלמא ומחם דס"ם כמן עוד כ' מסר"ם וחבריים יסרחרן חבוד'
בלבם מולי חבמו ומכולין לדין עכ"ל וע"ל רים מי' קמ"ט כחבתי דמכולין ליחול
מכר מן מחלוצם וינים יחבמנם רחמו ג' בחמרון מלא כמבל וכמנוחם
וכן מבנם חחבמנם ויבנו מדיינים לחלון ומחלוצם בבניבם ויחמר מרב
מם מחם מנבקים ויחמר מינם בחי' לחלון ליבמתי ויחמל מרב לחבם מם לבינם
לחלון וחחמר מן ומן יחמר מרב מיבמדו וחבעות מינבמ ליבין מינם כדרך מכלם
מבומדת ליבין מחחן כמו מנלמר בנבם מבל ליבינך מבים דנריכין לחמול מם
לבומם ביבום: ויחמל מרב מם ים מדים מזם מם מוס מינם מחיו מל מח מן מחב
ומבי' קרובים ונבים כחבנים בחבות זו: ויחמל מם מין מח בדול מזם בחדיב' בים
ומם מינם יביב לריך לחמול מם מים בחולנו מל מח ודוקם ב מסולה י"ג מבם מחח
מחיו מן לריך לחמול מחלה זו ויחמל מרב מם ים מדים כבדים מבינם בן י"ב מבים
ויוחר וכן מל מינבמ מם מים בח י"ב מבם ויום מ' גם ויחמל מחר מדים מידבו בבוח
ב' מדבים מחר מיחח מבעל מנבר יום מבינחם ויום מחליצם ומבדים לא יבין קרובי'
לא לינם ולא לינבמ ע"ל רים מי' קמ"ט מי כחבן בחבות מלו: ומח"כ יחמל מרב מם
ים לזה מינם מחבות מרוכות בחבות מן וכן יחמל לב"נבים מם ידבין ם מני גדלות
בחמם וכך יחמר לבם מחם יודבין בים לחמם מזם מם מבינ לב מם בבים מל
מבם ומחם יודבין בודמי בים לם בדיבוי ובמלו ויחמרו מן ומבר"י מינן כ' חמבמי
מבבוד ידרבו בחבת מרב כל מלוכ בחבין מבינים מלו ומלם ולחחר בחבת מחליצם
יזכיר כי כבר בחבם מחחמול ומם מינם זקן מו ים לו בנים גדולים מו בחבלא זקנו
ודוב ומים יחמר מרב לחבירו מדיינים מבחמם מין מבו לריכין לחמול מל מבין
ומל מינבין ומ"ל רים מי' קמ"ם דלבחבים מ"ל לחמול ב"כ מל המם ומוח בחבחבלא
דדים מו ים לם בנים מו גדולם בקומם ומ"ל ויחמל מרב מם מין לחח בנים מן בן
מו בח מן כל יולמי יבילו ויזכיר מינבמ מלא חרוק כלל מד מינוס לם מרב חרוק
ויחמל לינבמ זחח יבחחך חלנך מם חלם לינבמ ומחי' מם ים לך מחם מחרח מוחר
לך לינבמ כי לם נחוד מנחון ר"ג נבד דבר דחוריחח מבל לחחר מינ ם מוחבת
חקבת מנחון בחקומם ויחמר לו כן כדי מלא יחמר מרוב' לינבמ מכ"ל ולא"ם מם
מוחילו חכמים בחקנם זו מם מין לו חחם ע"כ נרחם דים לחיים חחלם מלא יחמר
מרוחם לינבמ מלא לחלון ומ"ל רים מי' זו דים מין חלריכים לחחול חחלות חלו:
ויחמר מינבמ בלחון לבד חחינו רולם לינבמ ויחחלו מרב מם דבחו לחלון ויחמר מן
ומן יחמ' לינבמ לבחל כל מודבו' ויחחלו מם חמ' לחוס מדם מחינו חולן מרלון ויחמ'
לם ויחמר לו חחי' לם חמרח' מן ומכח' חחם מבבחל לחבינו כל חבודבו' בכל לחון חבבחלי
בחן מודבי ויחמ' מן ומן יחחל לינבמ מם מכלם מו חחח' חוס דבר מיום לם ויחחל
חוח' מם חחלון מדבח' מן ולעיל בבד' ניטין כחבתי חים לחם' חלא לו' מן מן לם
חדי זימר' חלא יחבע חבחמי' קחמ' וכן ים ליחסר לבינים חלי' ומן יבים מרב חבבחל
ולחם חבבחל מל יבוס חרי חחם ומבלבד מיחם מבינים לרבלו ומ"מ יחחל מרב חלין מם
חבבחל חלו ולא חחוח ולא מבוד מרב לינבמ מם מכלם מו חחח' חחמרו לו חחי כוחן
לך חבבחל בחחבם נחורם ויחמר מרב לינבמ לחבוחן בחבנבם ויח מובכרן חוחן
לינבמ בעד חבחת ולחם"כ ינבינו חוחו לחבוחן לריכין לדקדק מיחם חבבחל מבוחן
ברבלין וכתב בחבנבם חרדבי דיבחות דף חם"ד ב' ס"ל יחיחל חחרי"ם דחם חבבחל
מיוחד לכך ח"ל לחבקוחן לינבמ: ויחמר מרב לינבמ עדיין חחם עוחב בדיבורך
חחבלים לחלון לינבחך זחח חן מם חחיח בוס מודבח חבבחל. חוחם בחבינו כל"ל
ויחמר מרב מל מינבוס לדין חחם לבבוחן לחחי' ינחחך לחוח לבבוחן ומבלבם חחבלים
בחבלים זו חבבם מחיחם חבוחם בך עד חבבחן וכן יחמר לינבמ מיח' לחבחם כן

פתחם כמטרת מן סיגם זס בחלילס זו ותסם מוחרת לכל נגד דיחלוציון ויכוונו
פניסס לסתרת חלילס ויאמרו סן : סמנעול יסם סל ימין וסרב ידלס סס סוס
לטר רגל ימינו פסולך ברגל שמאל קודם לרגל ימין ומז לריך ג' מנעלין לחלוץ
בב' רגליו גס יפאל סרב ליבמס סס סיס לטרת יד ימין וע"מ מחר' סרלוע' ביד ימין
עכ"ל כרלס דסנר סחלילס בשמאל פסול ימין דידס רק סתרת הרלועס תעס' בימין
כל מדס וא"ע מכ"ל לחלק בסס וע"ל מס מכתבתי בדין מיטר : ומז ידלו
שדיינים תיקון סמנעול סס סיס כסלכתס וסמנעול נקי כתבו סנסות ערדכי דף
קס"ד ע"ס ונסנו לעשות סמנעול גדול עד חלי פוקו עכ"ל ומה"כ יולך ספמס
סיגם למקוס אחר וירחיץ רגלו של ימין יפס יפס בין מלבעותיו ועל רגלו ותחת
רגלו ויסיר בגדיו פגם תכס מולך בין רגליו למעלו וסוי מנעול דמנעל ויבגב
סרגל יפס ויכרך סביבו פגם יגלכך ליגך של סרב ופע"ם פרחן עקודס לכן
פעס אחת לריך לרחלו עוד פעס אחרת דומים דבפר דלריך
לסדיח יפס יפס ג' פעמים ויגך של סרב ויבב פס וידלו סדיינים אחת רגלו ועל
רגלו ובין מלבעותיו פגם ידבק בו עלומס ומה"כ יעעול סמנעול ים סדרים מכתב
בסן מסרב יעעלו וידלו פסוס מכוון לרגלו וגם גדול יותר מן הרגוי וגם קטן יותר
ויסיס סרב סהומרתות פסס ג' בתוך סגולמות זס לפעלס מזס וסרלוע' סלרוכות
מקורין מיתנס יכרוך כל ס' בתוך סחרין ויכוונו כל מס מיוכל לסעות סרלועות
מיסין מוכנת יחד ועוד יש לקטור למעלס מסלולמות ע"ג סבפר וקופר קפיסס
ועל סקפר עגינס מבחוץ על סרגל ים סדרים מכתוב בסן מעוסס ב' קפרים ומה"כ
עגינס על גגיכן וסקפ' סמי סל יקפור בחוזק מתוכל לסתיר ביד ימין עכ"ל מסר"י
עיגס וכן מעס מסרי"ל וכן סמנסג וילך בו סיגס לכל הפחות ד' פמו' וידלו סדיינים
פסוס מכוון לרגלו ויכול ליגך בו ויגביס בגדיו כדי פירלו סדיינים יפס גס פגם
יפס סמנעול למעלס מתרכבותיו כ' מסר"ס מדו' סי' כ"ג גס' פגם סיס יכול ליגך רק
ליפב ולחלוץ ופסק דיכול לחלוץ סופיל ויכול למדחפי' כרעיס פפרעס מין סעמידס
וסליכס עמכבת וע"פ פסקריך בזס וע"ל כתבתי ג"כ מדין זס ומז יעעוד סיגס פגל
סכותל מו פגל סעמוד מו דף ויזסר פיעמד וגם יפען כל כך פפס נוטל סעמוד מו
סכותל מיסול דס"כ גס מקרי עמידס ומכן בפיגן לכתחילס עמיד' : ויאמר סרב פל
סיגם וסיבמס מכי' פיכוונו לעפס חליל' כל"ל ויאמ' סרב פל סיגוס לדחוף עקיגו בארץ
ויזסיר סיגס פגם יסייע כגל ליגעס לחלוץ ויעמיד סרב אח סיגעס לפני סיגס כדי
פתפס גרגס פמדברת לב"ד על סיגס ומקרא סרב ליגעס פגם בגלמון קודם
מתן יבמי לסקיס לאמיו פס ביפרפל ומה"כ יאמר גס סרב גס אפס יבמי וכן סיגעס
תאמר בגשיעס ס' ולא אבס יבמין ולא תפסיק בין ג' מגות אלו ומז פולגין ליגס
סגנת עס פאמרס ופס מיגו מבין מז מומרין לו בלמון מבין ומז עקרין ליגס גס
הפלחי לקחתס וגם יפסיק בין ג' מגות אלו ויקרא לקחתס בעפיק סי"ל ובסדר
חלילס בסופי כתיב ולריך לסקרות לו מתוך סכתב וגם בעל עס וכן נסב ר' שמואל
עכ"ל וגם רפיתי נוסבן כן ופפבר פסעמן עם ס דברים פרבחב מי אתס
דפפי לאומרן ע"פ וכבר כתבתי בפ"ח פמין לחוש לזס ועל כן מין גזסרין כת' בסדר
מסרי"ל עס מילע פסרב דילג חיגס ס' חוזר לרגס העקרא ויאמר סרב פל סיגס
פעם פגיע דחוק רגליך בארץ ויסיר מותס לגס חלילס וקפחס ספגס וגם תפב

כגלו וגם תכס עוס מבעת ביד' סימני' ותחיר בידס סימני' סקפר וסמגיב' מן סרלוע'
וסרלוע' מן סמנעו' ומה"כ תחי' סחומרתי' מן סגולמו' סתחתון תחל' ומה"כ סמפגמי'
ומה"כ סעליון ומה"כ תוחבו ידס תחת עקבו ותוגס בעקב סמנעול ומומטו' סמנעל
מן סעקב ותחלון כל סמנעל מסרגל ומגביסתו חוזקת מוחו לארץ לפני סיגס
וסדיינים וסכל ביד ימין וגם תכס סמפאל עכייב לס כגל : וז"ל מסרי"ל אמר
ליגעס מתפעס רגלו של יבס מן סקרקע ויעעוד על סרגל מפאל וכ"כ מסר"י מיגן
מתקח רגלו בפמלס כדי מתחלין ותמומו סמנעל מעל רגלו ביימין וכן סוס לעיל
בדברי רבי' בעל סטור ומגדלכי מן סירומלמי וקבלס מתפליך לוחו למרחוק •
ומה"כ יאמר סרב ליבע' מתפסוף רוק גדול בפי' ואל יסח בו שיטוס ומיסוק מזסו לא
מקרי רוק ובס לא תרוק מיס בעלמא וזסו לא מקרי רוק ולא ברוק דס : וסחמס
דיייגיס ידלו סרוק סיולא עפיס עד מתגיע סרוק לפני סיגס לארץ וסיגעס תעמוד
נגד סיגס בפעס פסיס רוקקת פגלמר וירקק בפגיו : וכך יאמר סרב אל סיגעס
תרוק לפני סיגס וסדיייגיס רוק גדול ומה"כ מקרא סרב אל סיגעס ככס יעס' לאיס
אפר לא יבגס אח בית אחיו ונקרא שמו ביישראל בית חלוץ הנעל בית חלוץ סנעל
בה"ס ומקרס לה פגם בפגם וסיס מוערת אחריו כל אגם לבד כאמר סוס מקרא
לא ובסוף הפסוק עוגיס כל סעומדיס פס בקול רם ח"ס ח"ס ח"ס וכ' מסר"י מרגליח
וסיס גרגס מעומדים פס יאמרו בה"ס וכ"כ מסרי"ל אך אין לאמות מעס מקבלתי
וכן מפמע לאון סדר אל סרב"ם ומה"כ יבדך סרב בגם פס ומלכות בגאון זס ברוך
אמר קדשנו במלותיו וחקיו אל אברסס אביגו ויאמר סרב אל סיגס מיחזיר לו
סמנעול בעתגס כדי מיכול ליתנו לאיס אחר ליחלוץ בו וב"י כתב עוד טעס אחר
מפני מתחלס לא נתכוסו לו אגם ע"מ מיחזרו ומס לא יחזרו לאסס גמל' אגם זכס
בעתגס דס"ל כמולך בגנעול אמיגו אלו עכ"ל ובעומס מסרי"ק ז"ל כת' מיס לגזור
אגם לאוגיס לגוז על אחל לאס כמו בגט אבל בסדר מסרי"ל ומסר"ר ז"ל אינו כותב
אס ומיגס לריכס לסמיגן ג' חדשים אחר חלילס עכ"ל מסרי' מרבגלית בסדר חלילס
אלו : כתב בסגסות מיימוני ס"ד דס"י וז"ל אפני מס חולגת בעלו אבן אחר אבן"ס
לעפס אמור ליגס אלות חלילס אס לא ירגס ליגס רבע בגוסף מייח יכול לקיים
המלוס וליגס ומאגתס על כן תחלין מבעליך כאבל וכעבודס אחולין מבעול
וגס מטיאס קרוחס אבגוסף מייח' יכול לקיים אמלות לקיים לאחיך זרע לכך

וירקק בפגיו אמס סרוחס וסדיייגיס וכל אעומדיס אס עוגיס חלון אבעל
כעבודס ח"ס כאבל ח"ס כעבוד בגלוס עכ"ל אגסות מיימוני וכגסות
ערדכי ע"ג דף תס"ד כתבו וקורלאס כמו אפס אמקיגגות לאבי
אדייני באין אחי אמת רוצ' לאקי' לאחיו אס ואחולגת מעגלו
בלומר אמעתס יתאבל על אחיו מאחר אגם יקוס אמו
וכגס כמת עכפיו ורוקקת לאביו כלומ' לא בפגיל
יפין אמדתי לו וקורלאס ככס וגו' לאבגיגו
אגם אקיס לאחיו אס וכל אעומדיס
אומיגיס חלון אבעל כדי
לאמאס אדבר
עכ"ל :

ברוך נותן ליעף כח • ולאין אונים עצמה ירבה:

מ"לכי ואלהי ישע' • אליך אתפלל :

ש"תשגביני בדרכי משה עבריך • כי בזאת יתהלל המתהלל :

ה"שבל וידוע אותך • לא בגבורה הכמה ושלל :